

Rödingflummarna, i tysthet allierade med
kommunistlärare och journalister, satte
igång en omfattande kampanj mot oss...

Sagan om

SDU-SÖLVESBORG

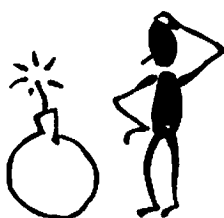
Strax före valet hösten 1994 tog ett antal skolungdomar i Sölvesborg initiativet till en partipolitiskt fristående arbetsgrupp, för att hämma vänsterrörelsens expansion bland kommunens ungdomar. Namnet, Ny Höger (Nyh), antogs främst i provocerande syfte, och retade som väntat gallfeber på batiktomtarna. Vi genomförde stora anti-kommunistiska kampanjer, med huliganaffischering som främsta vapen.

Förutom att vi med kraft arbetade mot marxismens destruktiva inflytande på den svenska ungdomen, förespråkade vi också hårdare straff för grova brott, samt att vi var för en klart restriktiv invandringspolitik. Även om det inom gruppen rådde delade meningar i den sistnämnda frågan, var det inget tvivel om vad vårt mål var, att slå ner flera års vänstervåg och visa rödingarna att knark och flum inte tillhör Sveriges framtid.

Efter valet valde dock några att gå en annan väg, och Moderat Skolungdom (MSU) bildades. Ny Höger döptes om till Ny Höger Nationalisterna, och vi var nu en enad, men kraftigt försvagad grupp unga nationalisterna som hela tiden satte upp nya mål för framtiden, allt eftersom utstakade uppnåddes.

Första kontakten med SD hade vi någon gång i december samma år, och under ett möte på nyårsafton beslöt vi oss för att börja arbeta partipolitiskt, och att en lokal SDU-avdelning så småningom skulle bildas.

Därefter dröjde det ända fram till att höstterminen i skolan började, och sedan följde en otroligt intensiv och kämpig höst, med stor uppståndelse både internt på skolan och i massmedia. Alla visste att det fanns sverigedemokrater i kommunen, men få hade en aning om vilka de var.

Rödingflummarna, i tysthet allierade med kommunistlärare och journalister, satte igång en omfattande kampanj mot oss, med syfte att reta oss fram i ljuset. Affischer med provocerande texter som "Sverigedemokraterna är en fascistisk organisation!" och "Stoppa SD" tog vi först med en nypa salt, men när man gav ut en skolbulletin där SD angreps och associerades till Ku Klux Klan (KKK) kände vi att det var dags att ge igen. Vi tryckte vår egen skoltidning, dock endast i ett fåtal exemplar, och satte upp den på skolans anslagstavlor. Vårt drag medförde stort ståhej, och snart var SD ett samtalsämne på raster och lektioner, även bland de som inte var speciellt politiskt intresserade; ett ovärderligt framsteg.

Tråkigt nog finns det vissa odemokratiska element i vårt, en gång så välmående, samhälle som inte kan acceptera oliktankande, utan hetsar och förtrycker de som har andra politiska uppfattningar än de själva. Bland dessa finns inte bara viltsna, stackars ungdomar, utan även inflytelserika personer, exempelvis lärare. Förtryckaralliansen försökte helt enkelt vända resten av skolan emot de som hade "fel" åsikter. Detta lyckades till en början, och det bör erkännas att man flera gånger under den tiden funderade på att gräva en djup grop och hoppa ner i den, bara för att varje dag slippa höra alla dessa glåpor och allt skitsnack bakom ryggen.

Någon grop blev det dock inte. Vi valde istället att inte ge oss, utan byta taktik till en snällare och mer seriös med andras ögon sett. Vi gick helt enkelt till skolkuratorn och pratade ut om våra problem, och faktiskt såg det ut som om hon tyckte lite synd om oss. Därefter blev det möten med hela skolledningen inblandad, och vi föreslog bildandet av en arbetsgrupp för objektiv information om rasism. Den objektiva inriktningen accepterades dock inte av förtryckarna, som sprang runt med protestlistor på skolan mot vårt medverkande i "antirasistgruppen". När detta inte fick något omfattande gehör gick de istället till lokaltidningen och påstod att vi stört deras arbete mot rasism.

Åter stod vi i det yttersta ljuset, på löpsedlar och förstasidor. Även Radio Blekinge följde upp händelserna, och så småningom undersökte även allas vår favorit, Expo, vad som var på gång.

Det bör tilläggas att detta inte var negativt för vår organisation, utan gav en hel del nya medlemmar och sympatisörer. Efter en temadag, innehållande en debatt i skolans aula, hölls det omröstning i endast en klass. Där hade vi tydligen majoritet, vilket visar att vi inte blev så bortgjorda under debatten som media gärna påstår. Visst var det svårt att hålla reda på alla frågor, påståenden och påhopp som flög över oss, men med tanke på omständigheterna klarade vi oss undan med godkänt betyg.

Det har nu gått ett tag sedan den värsta uppståndelsen, och faktiskt börjar folk förstå att vi också är människor, och inte de odjur många säger att vi är. Fram till valet har vi knappt ett år till att skaffa oss respekt på, och räkna med att det är precis vad vi kommer att göra. Morgondagen tillhör oss, svenska ungdomar i vårt eget Sverige. Det är vår skyldighet att föra vidare det som våra släktingar i generation efter generation byggt upp. De gjorde det för oss, och nu ska vi bevara det till dem som kommer efter oss.

Jimmie Åkesson
Sölvesborg